

być przywiedzione do rozsądku i kiedyś w przyszłości zostać przez niego udoskonalone. Zresztą obie sprawy: wypełnienie woli Tego, który posłał Jezusa, oraz doprowadzenie do końca Jego dzieła, stanowią jedyny pokarm Jezusa.

Franciszek z Asyżu, Napomnienie 6

Bracia, spoglądajmy na dobrego Pasterza, który dla zbawienia swych owiec wycierpiał mękę krzyżową. Owce Pana poszły za Nim w ucisku i prześladowaniu, w *upokorzeniu* i głodzie, w chorobie i doświadczeniu, i we wszystkich innych trudnościach; i w zamian za to otrzymały od Pana życie wieczne. Stąd wielki wstyd dla nas, sług Bożych, że święci dokonywali wielkich dzieł, a my chcemy otrzymać chwałę i cześć, opowiadając o nich.

Grzegorz z Nazjanzu, Mowa 2,117

Bóg pokoju, który w jedno złączył oddalone części i jednych drugim oddał, On, który królów na tronach umieszcza, a biednych z ziemi podnosi i nędzarzy ze śmietnika wywyższa, On, który wybrał swego sługę Dawida i wziął go od stada owiec, mimo że był najmniejszy spośród synów Jessego i najmłodszy, On, który udzielił wielkiej siły głoszącym Ewangelię, by ona osiągnęła całą swoją skuteczność - niech On sam trzyma rękę moją, prowadzi mnie wedle swej woli i przyjmie do chwały, On Pasterz pasterzy i Przywódca przywódców.

Obym mógł paść Jego owczarnię z umiejętnością... Oby On sam udzielał mocy i siły ludowi swojemu i przygotował sobie trzodę wspaniałą i oczyszczoną, godną niebieskiej zagrody w przybytku radości i w blasku świętych.

Obyśmy mogli wszyscy w Jego świątyni ogłaszać chwałę Jego, trzoda razem z pasterzami w Chrystusie, Jezusie, Panu naszym, któremu wszelka sława na wieki wieków. Amen.

Cyprian z Kartaginy, O jedności Kościoła 6

Pan upomina i mówi: „Kto nie jest ze Mną, przeciwko Mnie jest” (Mt 12,30). Kto łamie pokój i zgodę Chrystusa, działa przeciw Chrystusowi; kto zbiera gdzie indziej, poza Kościołem, rozprasza Kościół Chrystusowy. Mówi Pan: „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (J 10,30). I znowu napisane jest o Ojcu, i Synu, i Duchu Świętym: „A ci trzej jedno są” (1 J 5,7). I któż wierzy, że tę jedność z Boskiej mocy pochodzącą, niebieskimi sakramentami spojona można w Kościele zerwać i rozdźwiękiem ścierających się zapatrywań rozdzielić? Kto tej jedności nie zachowuje, nie zachowuje Prawa Bożego, nie zachowuje wiary Ojca i Syna, nie zachowuje życia i zbawienia.

Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.

Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć: orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię.

Chociażbym chodził ciemną doliną, zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną.

Twój kij i Twoja laska są tym, co mnie pociesza.

Stół dla mnie zastawiasz wobec mych przeciwników; namaszczasz mi głowę olejkami; mój kielich jest przeobfity.

Tak, dobroć i laska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 23, 1-6

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

IV Niedziela Wielkanocna C:

J 10,27-30

²⁷ «Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną

²⁸ i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.

²⁹ Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.

³⁰ Ja i Ojciec jedno jesteśmy».

27 *Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną*

J 10,1-5 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto nie wchodzi do owczarni przez bramę, ale wdziera się inną drogą, ten jest złodziejem i rozbójnikiem. Kto jednak wchodzi przez bramę, jest pasterzem owiec. Temu otwiera odzwierny, a owce słuchają jego głosu; woła on swoje owce po imieniu i wyprowadza je. A kiedy wszystkie wyprowadzi, staje na ich czele, a owce postępują za nim, ponieważ głos jego znają. Natomiast za obcym nie pójdą, lecz będą uciekać od niego, bo nie znają głosu obcych».

J 10,6-18 Tę przypowieść powiedział im Jezus, lecz oni nie pojęli znaczenia tego, co im mówił. Powtórnie więc powiedział do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony - wejdzie i wyjdzie, i znajdzie paszę. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby *owce* miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je *potem* znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

J 5,25 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że nadchodzi godzina, nawet już jest, kiedy to umarli usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, żyć będą.

J 8,42-47 Rzekł do nich Jezus: «Gdyby Bóg był waszym Ojcem, to i Mnie byście miłowali. Ja bowiem od Boga wyszedłem i przychodzę. Nie wyszedłem od siebie, lecz On Mnie posłał. Dlaczego nie rozumiecie mowy mojej? Bo nie możecie słuchać mojej nauki. Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać požądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa. A ponieważ Ja mówię prawdę, dlatego Mi nie wierzycie. Kto z was udowodni Mi grzech? Jeżeli prawdę mówię, dlaczego Mi nie wierzycie? Kto jest z Boga, słów Bożych słucha. Wy dlatego nie słuchacie, że z Boga nie jesteście».

Mt 17,5 Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: *«To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!»*

Dz 3,22-23.26 «Powiedział przecież Mojżesz: Proroka jak ja wzbudzi wam Pan, Bóg nasz, spośród braci waszych. *Słuchajcie Go we wszystkim, co wam powie. A każdy, kto nie posłucha tego Proroka, zostanie usunięty z ludu...* Dla was w pierwszym rządzie wskrzesił Bóg Sługę swego i posłał Go, aby błogosławił każdemu z was w odwracaniu się od grzechów».

Ap 3,14-22 «Aniołowi Kościoła w Laodycei napisz: To mówi Amen, Świadek wierny i prawdomówny, Początek stworzenia Bożego: Znam twoje czyny, że ani zimny, ani gorący nie jesteś. Obyś był zimny albo gorący! A tak, skoro jesteś letni i ani gorący, ani zimny, chcę cię wyrzucić z mych ust. Ty bowiem mówisz: „Jestem bogaty”, i „wzbogaciłem się”, i „niczego mi nie potrzeba”, a nie wiesz, że to ty jesteś nieszczęsny i godzien litości, i biedny i ślepy, i nagi. Radzę ci kupić u mnie złota w ogniu oczyszczonego, abys się wzbogacił, i białe szaty, abys się obłókł, a nie ujawniła się haniebna twa nagość, i balsamu do namaszczenia twych oczu, byś widział. Ja wszystkich, których kocham, karzę i ćwiczę. Bądź więc gorliwy i nawróć się! Oto stoję u drzwi i kołaczę: *jeśli kto postłyszysz mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerał, a on ze Mną.* Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z mym Ojcem na Jego tronie. *Kto ma uszy, niechaj postłysz, co mówi Duch do Kościołów».*

J 8,12 A oto znów przemówił do nich Jezus tymi słowami: «Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia».

1 Krl 18,21 Wówczas Eliasz zbliżył się do całego ludu i rzekł: «Dopókiż będziecie chwiać się na obie strony? Jeżeli Jahwe jest *prawdziwym* Bogiem, to Jemu służcie, a jeżeli Baal, to służcie jemu!» Na to nie odpowiedzieli mu ani słowa.

Mt 16,24-27 Wtedy Jezus rzekł do swoich uczniów: «Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę? Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania.

Mk 10,17.21-22 Gdy wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?»... Wtedy Jezus spojrział z miłością na niego i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!» Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

28 i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.

J 3,16-17 Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

5,19-20). I może dlatego Syn jest obrazem niewidzialnego Ojca. Wola bowiem, która gości w Nim, jest obrazem pierwszej woli, a Bóstwo, które w Nim się ujawnia, jest obrazem prawdziwego Bóstwa. Będąc tedy obrazem ojcowskiej dobroci, powiada: *„Czemu Mnie nazywasz dobrym?»* (Mk 10,18)”. Ta wola jest własnym pokarmem Syna, a dzięki temu pokarmowi Syn jest tym, czym jest. Na to zaś, że wola jest związana z usposobieniem umysłu, wskazuje przytoczony ustęp, który na drugim miejscu, po „wypełnieniu woli”, mówi o „wykonaniu dzieła Boga”.

Musimy jeszcze się zastanowić, co oznaczają słowa: „Wykonać Jego dzieło”. Ktoś może po prostu powiedzieć, że jest to nakazana praca, która zależy od tego, kto wydaje polecenie [...]. To tak, jakbyśmy na przykład stwierdzili, że budowniczowie albo rolnicy wykonując pracę, do której zostali wynajęci, powiadają, że wykonują dzieło tego, kto ich wynajął. Ktoś inny powie, że skoro Chrystus wykonuje dzieło Boga, to jasne, iż dzieło to przed swym wykonaniem nie było ukończone. Czyż jednak mogło być niewykończone dzieło Boga? I w jaki sposób wykonuje dzieło Boga Ten, który rzekł: *„Ojciec, który Mnie posłał, jest większy ode Mnie”* (J 14,28)? Wykonanie dzieła polegało na udoskonaleniu istoty rozumnej, Słowo bowiem, które stało się ciałem, przyszło po to, aby udoskonić ową niedoskonałą jeszcze istotę. Czy więc dzieło to nie zostało wykończone w akcie stworzenia, a Zbawiciel został posłany w tym celu, aby dopełnić tego, co było nieukończone? Czyż jednak nie jest absurdem mniemanie, że Ojciec był twórcą niewykończonego dzieła, a Zbawiciel ukończył to, co było niewykończone i co zostało stworzone jako niedoskonałe?

Sądzę, że w omawianym miejscu kryje się jakaś głębsza tajemnica. Być może bowiem istota rozumna nie była zupełnie niedoskonała, gdy przebywała w raju. Czyż bowiem Bóg mógł tam umieścić istotę zupełnie niewykończoną, aby tym rajem zajmowała się i doglądała go? Tego, kto potrafił uprawiać „drzewo życia” (Por. Rdz 2,9) oraz to wszystko, co Bóg posadził a następnie rozwinął, nie można przecież określić słusznie jako byt niewykończony. Może więc istota, która była doskonała, w jakiś sposób przez nieposłuszeństwo utraciła tę doskonałość i wymagała, aby ją ktoś udoskonił. I dlatego został zesłany Zbawiciel: najpierw po to, aby wypełnić wolę Tego, który Go posłał i stać się tutaj Jego robotnikiem, a po wtóre, dlatego, żeby doprowadzić do końca dzieło Boże i żeby każdy udoskoniony człowiek, korzystał obficie ze stałego pokarmu obcując z Mądrością. *„Stały pokarm jest właściwy dla doskonałych, którzy przez ćwiczenie mają władze umysłu udoskonalone do rozróżniania dobra i zła”* (Hbr 5,14). Również ten, który głosi mądrość, powiada: *„Głosimy mądrość między doskonałymi”* (1 Kor 2,6). A gdy każdy z nas, jako dzieło Boże, zostanie udoskoniony przez Jezusa, wówczas powie: *„W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem. Na koniec odłożono dla mnie wieniec sprawiedliwości”* (2 Tm 4,7-8).

Jednakże na drodze od stanu doskonałości ku niedoskonałości odpadł nie tylko człowiek, ale również „synowie Boży, którzy widzieli córki ludzkie, że są piękne, i brali je wszystkie, jakie im się podobały”, oraz po prostu wszyscy, którzy opuścili własne mieszkanie i nie dochowali wierności swemu powołaniu do pierwszeństwa. Pierwszeństwem nie nazywam tego, co można kojarzyć z potęgą, lecz to, co jest przeciwieństwem końca i bliskie temu, co było na początku. Jak więc dla człowieka pierwszeństwem był pobyt w raju, a końcem - na skutek przestępstwa - pobyt w niskości, w Hadesie albo w jakimś tego rodzaju miejscu, tak też i każdemu bytowi, który upadł, dane było niegdyś jakieś pierwszeństwo.

Jezus doskonałac dzieło Boże, to znaczy wszelką istotę rozumną, a nie tylko człowieka, udoskoniła je w jednakowy sposób. Istoty szczęśliwe, posłuszne Rozumowi i niepotrzebujące cierpienia, są udoskonalane przez sam Rozum, inne zaś byty, nieposłuszne Rozumowi, podlegają cierpieniom, aby zaznawszy ich mogły

- wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła! Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem, i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu.

J 14,23-26 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem.

Mt 11,27 Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Mt 28,19 Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

1 Tm 3,16 A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności. Ten, który objawił się w ciele, usprawiedliwiony został w Duchu, ukazał się aniołom, ogłoszony został poganom, znalazł wiarę w świecie, wzięty został w chwale.

1 J 20 Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

Orygenes, Komentarz do ewangelii św. Jana 26-27

Powiedział im Jezus: „Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło” (J 4, 34)

Oto pożywienie właściwe dla Syna Bożego: jest On wykonawcą ojcowskiej woli, wykształca w sobie tę samą wolę, która była w Ojcu, tak iż wola Boga zawiera się w woli Syna, wola Syna staje się równoznaczna z wolą Ojca, i nie ma już dwu różnych, lecz tylko jedna wola. Ta jedna wola była powodem, dla którego Syn powiedział: „*Ja i Ojciec jedno jesteśmy*” (J 10,30). Dzięki tej woli ten, kto oglądał Jezusa, widział Syna oraz Tego, który Go posłał.

Wypada, byśmy raczej w taki sposób rozumieli spełnienie przez Syna woli Ojca, dzięki której zostały wspaniale stworzone byty znajdujące się poza okazielem woli, niż mielibyśmy mniemać bez rozważenia zagadnienia woli, że wypełnienie woli Tego, który posłał Jezusa, polega na wykonywaniu jakichś zewnętrznych czynności... Cała natomiast wola Ojca wypełniana przez Syna polega na tym, że ujawniająca się w Synu wola Ojca wypełnia to, czego życzy sobie wola Boga. Jeden tylko Syn wypełnia wolę Ojca, bo ją w sobie zawiera i dlatego jest Jego obrazem. Na zastanowienie się zasługuje jednak również sprawa Ducha Świętego.

Inne święte istoty nie będą czynić nic wbrew woli Boga, a wszystko, co czynią, czynią zgodnie z Jego wolą. Wiele im jednak brakuje, aby mogły być odbiciem całej woli. I tak, określony byt święty w zestawieniu z innym świętym bytem przyjmuje większą, pełniejszą i wyrazistszą część ojcowskiej woli niżli inny byt święty, ale może się znaleźć jeszcze jakiś byt, który przyjmie ją w sposób jeszcze doskonalszy. Jednakże całkowitą i pełną wolę Boga wypełni ten, który stwierdził: „*Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał*”.

I dalej tak mówi z wdzięcznością o Bogu: „*Syn nie mógłby niczego zrobić sam od siebie, gdyby nie widział czyniącego Ojca, to samo bowiem, co czyni Ojciec, podobnie i Syn czyni. Ojciec miłuje Syna i ukazuje Mu wszystko, co sam czyni*” (J

J 5,39-40 Badacie Pisma, ponieważ sądzicie, że w nich zawarte jest życie wieczne: to one właśnie dają o Mnie świadectwo. A przecież nie chcecie przyjść do Mnie, aby mieć życie.

J 6,27 Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie, ale o ten, który trwa na wieki, a który da wam Syn Człowieczy; Jego to bowiem pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec».

J 6,40 «To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym».

J 6,47 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, ma życie wieczne.

J 6,68-69 Odpowiedział Mu Szymon Piotr: «Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga».

J 11,25 Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Rz 6,23 Albowiem zapłata za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

1 Tm 1,16 Lecz dostąpiłem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego.

1 J 2,25 A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest życie wieczne.

1 J 5,13-20 O tym napisałem do was, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne. Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych prośb zgodnych z Jego wolą. A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych prośb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili. Jeśli ktoś spostrzeże, że brat popełnia grzech, który nie sprowadza śmierci, niech się modli, a przywróci mu życie; mam na myśli tych, których grzech nie sprowadza śmierci. Istnieje taki grzech, który sprowadza śmierć. W takim wypadku nie polecam, aby się modlono. Każde bezprawie jest grzechem, są jednak grzechy, które nie sprowadzają śmierci. Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy, lecz Narodzony z Boga strzeże go, a Zły go nie dotyka. Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały zaś świat leży w mocy Złego. Wiemy także, że Syn Boży przyszedł i obdarzył nas zdolnością rozumu, abyśmy poznawali Prawdziwego. Jesteśmy w prawdziwym Bogu, w Synu Jego, Jezusie Chrystusie. On zaś jest prawdziwym Bogiem i Życiem wiecznym.

J 5,24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

J 6,37-40 Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę, ponieważ z nieba zstąpiłem nie po to, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał. Jest wola Tego, który Mię posłał, abym ze wszystkiego, co Mi dał, niczego nie stracił, ale żebym to wskrzesił w dniu ostatecznym. To bowiem jest wola Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskreszę w dniu ostatecznym».

J 17,12 Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo.

1 Sm 2,9 On ochrania stopy pobożnych. Występni zginą w ciemnościach, bo nie *swoją* siłą człowiek zwycięża.

Ps 125,1-2 Ci, którzy Panu ufają, są jak góra Syjon, co się nie porusza, ale trwa na wieki. Góry otaczają Jeruzalem: tak Pan otacza swój lud i teraz, i na wieki.

Prz 24,16 Prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a występni w nieszczęściu upadną.

Iz 45,17 Izrael zostanie zbawiony przez Pana zbawieniem wiecznym. Nie doznacie zawstydzienia ni hańby po wszystkie wieki.

Iz 54,17 Wszelka broń ukuta na ciebie będzie bezskuteczna. Potępisz wszelki język, który się zmierzy z tobą w sądzie. Takie będzie dziedzictwo sług Pana i nagroda ich słuszna ode Mnie - wyrocznia Pana.

Jr 31,3 Pan się mu ukaże z daleka: Ukochałem cię odwieczną miłością, dlatego też zachowałem dla ciebie łaskawość.

Jr 31,34 I nie będą się musieli wzajemnie pouczać jeden mówiąc do drugiego: „Poznajcie Pana!” Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie - wyrocznia Pana, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał».

Rz 8,1-2 Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia. Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci.

Rz 8,33-39 Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał? Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł *za nas* śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami? Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz? Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce przeznaczone na rzeź. Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nam umiłował. I jestem pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani Moce, ani co wysokie, ani co głębokie, ani jakiegokolwiek inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Flp 1,6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Kol 3,3-4 Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale.

1 P 1,5 Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym.

1 J 2,19 Wyszli oni z nas, lecz nie byli z nas; bo gdyby byli naszego ducha, pozostaliby z nami; a to stało się po to, aby wyszło na jaw, że nie wszyscy są naszego ducha.

1 J 5,13.18 O tym napisałem do was, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie życie wieczne... Wiemy, że każdy, kto się narodził z Boga, nie grzeszy, lecz Narodzony z Boga strzeże go, a Zły go nie dotyka.

Pwt 33,3 On kocha swój lud. Wszyscy Jego święci są w Jego ręku. U nóg Twoich oni usiedli, słowa Twoje przyjmują.

Ps 31,5 Wydobądź mnie z sieci zastawionej na mnie, bo Ty jesteś moją ucieczką.

Łk 22,31-32 «Szymonie, Szymonie, oto szatan domagał się, żeby was przesiał jak pszenicę; ale Ja prosilem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara. Ty ze swej strony utwierdzaj twoich braci».

Łk 23,46 Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego. Po tych słowach wyzionął ducha.

Dz 7,59 Tak kamienowali Szczepana, który modlił się: «Panie Jezu, przyjmij ducha mego!»

2 Tm 1,12 Z tej właśnie przyczyny znoszę i to obecne cierpienie, ale za ujmę sobie tego nie poczytuję, bo wiem, komu uwierzyłem, i pewien jestem, że mocen jest ustrzec mój depozyt aż do owego dnia.

Hbr 7,25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawiać za nimi.

29 *Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca.*

J 6,37-40 Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę, ponieważ z nieba zstąpiłem nie po to, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał. Jest wolą Tego, który Mię posłał, abym ze wszystkiego, co Mi dał, niczego nie stracił, ale żebym to wskrzesił w dniu ostatecznym. To bowiem jest wolą Ojca mego, aby każdy, kto widzi Syna i wierzy w Niego, miał życie wieczne. A ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym».

J 17,6.9.11 Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje... Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi... Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno.

J 14,28 Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie.

Wj 18,10-11 I powiedział Jetro: «Niech będzie uwielbiony Pan, który was uwolnił z rąk Egipcjan i z rąk faraona, On, który uwolnił lud z rąk Egipcjan. Teraz wyznaję, że Pan jest większy niż wszyscy inni bogowie, gdyż w ten sposób ukarał tych, co się nimi pysznili».

Ps 145,3 Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona.

30 *Ja i Ojciec jedno jesteśmy.*

J 1,1-2 Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga.

J 5,17 Lecz Jezus im odpowiedział: «Ojciec mój działa aż do tej chwili i Ja działam».

J 5,22-24 Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia.

J 8,58 Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, JA JESTEM».

J 14,6-13 Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście». Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy». Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca?” Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadał od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie